

Rok 1892.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XVI. — Wydana i rozesłana dnia 20. lutego 1892.

(Zawiera Nr. 34—39.)

34.

Obwieszczenie ministerstwa obrony krajowej i ministerstwa skarbu z dnia 23. września 1891,

o dodatkowem wcieleniu gminy Schönau do 7 klasy taryfy czynszów wojskowych (Dz. u. p. Nr. 225 z r. 1890).

Dodatkowo do obwieszczenia z dnia 14. grudnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 225) zalicza się w porozumieniu z wspólnem ministerstwem wojny gminę Schönau w Dolnej Austrii do siódmej klasy taryfy czynszów za kwatery wojskowe obowiązującej aż do końca 1895 roku.

Welsersheimb r. w.

Steinbach r. w.

komisja główna miar i wag pozwoliła przyjmować do sprawdzania i cechowania kurek miarowy do piwa konstrukcji Dra Karola Urbana w Pradze.

Pod względem urządzeń i wszelkich własności tego przyrządu miarowego, jakoteż jego sprawdzania, granicy błędów, cechowania i opłat, które za sprawdzanie mają być pobierane, obowiązują przepisy poniżej zamieszczone, przez c. k. komisję główną miar i wag wydane a co się tyczy opłat przez ministerstwo handlu zatwierdzone.

Bacquehem r. w.

Przepisy

w przedmiocie sprawdzania i cechowania kurka miarowego do piwa konstrukcji Dra Karola Urbana w Pradze.

Kurek miarowy do piwa, konstrukcji Dra Karola Urbana w Pradze, może być przyjmowany do sprawdzania i cechowania, jeżeli ma konstrukcją z dołączonym opisem zgodną i czyni zadość warunkom niżej podanym.

I. Konstrukcja i wszelkie własności.

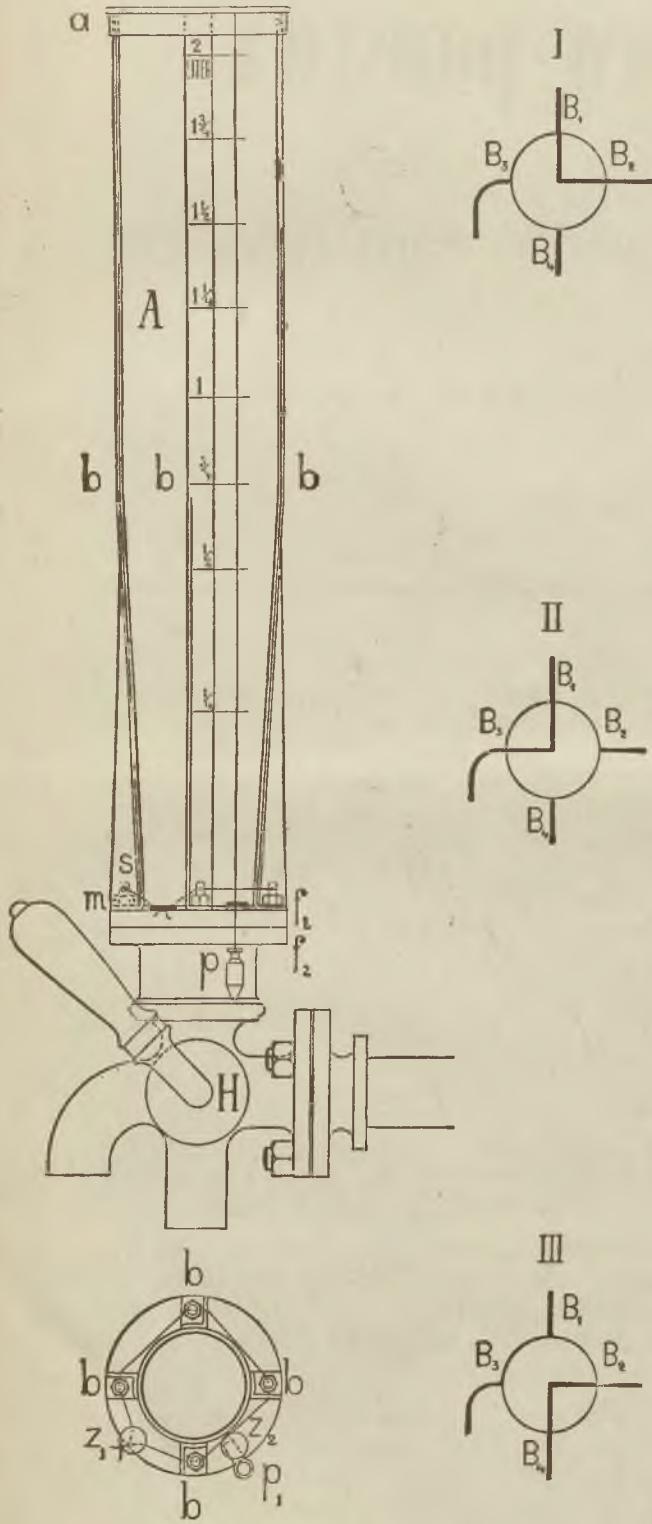
1. Główną częścią składową kurka miarowego do piwa stanowi naczynie miarowe szklane A (obacz figure) o przekroju kolistym.

Brzeg górny tego naczynia miarowego obwieziony jest pierścieniem mosiężnym a, do którego są przylutowane w różnych odległościach cztery

Obwieszczenie ministerstwa handlu z dnia 12. stycznia 1892,

o zezwoleniu na przyjmowanie do sprawdzania i cechowania kurka miarowego do piwa konstrukcji Dra Karola Urbana w Pradze.

Na zasadzie rozporządzenia ministerstwa handlu z dnia 17. lutego 1872 (Dz. u. p. Nr. 17) c. k.

paski mosiężne pionowe *b*. Paski te idą na dół po zewnętrznej ścianie naczynia miarowego, do której przylegają, są u dołu pod kątem prostym odgięte i czterema sworzniami gwintowanymi *s* i mutrami *m* stałe i niezmiennie połączone z krezami *f₁* *f₂* górnej części ciała kurka.

Końce sworzni gwintowanych s , wystające ponad mutry m , opatrzone są tak samo jak pasek b dziurkami, służącemi do przewleczenia miękkiego drutu mosiężnego 1 mm grubości mającego.

Końce drutu przytwierdzone są do górnej powierzchni krezy f_1 zapomocą kropli cynowej z zdatnej do wycięcia na niej cechy sprawdzenia. Szruby s połączone być muszą z dolną krezą f_2 w taki sposób, żeby krezy nie mogły być od siebie odlączone bez naruszenia cechy z_1 .

Dolna część naczynia szklanego osadzona jest szczególnie w górnej części kurka. Z czterech spadających pasków mosiężnych dwa naprzeciwległe opatrzone są znakami i napisami odpowiedniemi mierzonym wielkościom, do których się odnoszą. Przedłużeniem tych znaków są kreski wyryte na ścianie naczynia szklanego miarowego, około 30 mm długie. Ścisłe przyleganie do siebie znaków i kresek jest rekojiną niezmienności przestrzeni miarowej.

2. W ciele kurka znajdują się cztery otwory B_1, B_2, B_3, B_4 .

B₁ komunikuje z naczyniem szklanem miarowem,

B_2 z przewodem doprowadzającym piwo,
 B_3 służy do spuszczania piwa z naczynia mia-
rowego przy szynkowaniu.

Otworem dolnym B_4 można spuścić piwo bezpośrednio, nie wprowadzając go do naczynia miarowego.

Figura obok wyobrażona przedstawia położenia I, II, III stożka kurkowego przy napełnianiu i wypróżnianiu kurka miarowego i przy bezpośrednim spuszczaniu piwa.

Na ciele kurka, w miejscu łatwo w oczy wpadającem, wybito jest napis: „Kurek miarowy do piwa“, nazwisko fabrykanta i liczba bieżąca wyrobu.

3. Do ustwienia pionowo kurka miarowego służy skazówka pendułowa p , której zawieszadło (łańcuszek) przechodzi przez otwór w pierścieniu mosiężnym a wywiercony i przez pierścień mosiężny p_1 do krezy f_1 przylutowany. Połączenie pierścienia mosiężnego p_1 z krezą f_1 zabezpieczone jest kroplą cynową z_2 taką, żeby na niej można wycisnąć cechę sprawdzenia.

Gdy się kurka miarowego używa w obrocie publicznym, zawieszadło pendułowe, wolno spadające, przechodzić powinno przez środek pierścienia v_1 .

4. Naczynie miarowe podzielone być może albo na ćwierci, albo na dziesiąte części litra, atoli dwojakim podziałem dziesiętnym i ćwierciowym nie może nigdy być umieszczony na tem samem naczyniu. Podziały mniejsze od $\frac{1}{4} l$ i $0.2 l$ nie są dozwolone.

Znaki na paskach *b* opatrzone być powinny wyraźnemi, najmniej 12 mm wysokimi cyframi, z dodaniem przy najwyższej wyrazu „litry“ (nad lub pod cyfrą). Ten ostatni znak powinien być oddalony od brzegu naczynia najmniej o 20 mm.

5. Średnica wewnętrzna naczynia miarowego nie powinna w żadnym miejscu wynosić więcej jak 80 mm.

II. Sprawdzanie i granica błędów.

6. Sprawdza się podług przepisu podanego w instrukcji, a cechować wolno tylko w tym razie, jeżeli ilość płynu, zawarta między znakami dowolnie wybranemi, jest większa lub mniejsza od odpowiedniej właściwej ilości co najwięcej o liczby niżej podane:

Odmierzona ilość płynu	Dozwolona różnica od ilości właściwej
2·0 l	10·0 cm ³
1·0 ,	5·0 ,
0·5 ,	5·0 ,
0·3 ,	3·0 ,
0·2 ,	2·0 ,
$\frac{1}{4}$,	2·5 ,

Gdy kurek do mierzenia piwa przyniesiony jest do sprawdzenia, część kurka miarowego, rurę dopływową tworząca, z prawej strony przytwierdzona, powinna być opatrzona na końcu ostrym gwintem, którego średnica zewnętrzna wynosić ma 29 aż do 30 mm a wysokość kroku 2·3 mm, dla wygodnego połączenia tej części z przyrządem do sprawdzenia służącym.

Jeżeli warunek ten nie jest dopełniony, strona obowiązana jest postarać się, żeby kurek miarowy był z przyrządem do sprawdzenia służącym szczeleinie i trwale połączony.

III. Cechowanie.

7. Cechuje się, gdy będzie uznane że kurek miarowy do piwa czyni zadość warunkom w ustępach I i II wzmiarkowanym, na kroplach cynowych w opisie powyższym głoskami z_1 i z_2 oznaczonych.

Cecha na kropli cynowej z_1 opatrzona być ma liczbą wyrażającą rok bieżący.

IV. Opłaty za sprawdzenie.

8. Za sprawdzenie liczy się następujące opłaty:

- a) Taksę podstawową za sprawdzenie i cechowanie całego kurka mierniczego 40 c.
- b) od każdej miary na kurku miarowym oznaczonej 10 „
- c) za sprawdzenie bez cechowania tylko taksę podstawową 40 „

V. Dowód sprawdzenia.

9. Dla każdego kurka do mierzenia piwa, uznanego za dokładny, wydane będzie świadectwo sprawdzenia według wzoru przepisanego w dzienniku rozporządzeń dla urzędów miar i wag Nr. 5, str. 30 (Dz. u. p. Nr. 33 z r. 1875).

VI. Sprawdzanie ponowne.

10. Kurek miarowy do piwa nie podlega obowiązkowo peryodycznemu sprawdzaniu ponownemu; jednakże ustaje ważność pierwszego sprawdzenia, gdy przez używanie szczelność się osłabi, jakoż w skutek poddania przyrządowi reparacji i gdy cecha zostanie uszkodzona.

Kurki miarowe sprawdzone i ocechowane, u których z biegiem czasu kreski wyryte przestały przylegać do znaków, uważać należy za nieuwierzytelnie urzęduńskie.

Z kurkami miarowymi sprawdzonymi, gdyby przyniesione były do ponownego sprawdzenia, postępować należy pod każdym względem jak z nowymi.

Wiedeń, dnia 13. listopada 1891.

C. k. komisja główna miar i wag:

Arzberger r. w.

36.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 3. lutego 1892,

tyczące się zaprowadzenia w stocznim i rezydencyjnym mieście Wiedniu Sądów delegowanych miejsko-powiatowych i wyznaczenia Sądom delegowanym miejsko-powiatowym zakresu działania.

Artykuł I.

W stocznim i rezydencyjnym mieście Wiedniu zaprowadza się oprócz istniejących już Sądów delegowanych miejsko-powiatowych, Sąd delegowany miejsko-powiatowy w Simeringu dla XI. dzielnicy; obejmuje on dotychczasową gminę

miejscową Simmering, wcielone do obszaru miasta Wiednia, po prawym brzegu wiedeńskiego kanału Dunaju leżące części gminy katastralnej Państwo Kaiser-Ebersdorf, tudzież części wcielone Kaiser-Ebersdorfu, Schwechatu i Klederingu.

Artykuł II.

Na miejsce dotychczasowych Sądów powiatowych w Dolnym Meidlingu, Hietzingu, Sechshausie, Fünfhausie, Ottakringu, Hernalsie i Währingu zaprowadzają się następujące Sądy delegowane miejsko-powiatowe:

1. Sąd delegowany miejsko-powiatowy w Meidlingu dla dzielnicy XII, obejmujący dotychczasowe gminy miejscowe Gaudenzdorf, Górnego Meidling, Dolny Meidling, Hetzendorf i część Altmannsdorfu do obszaru miasta Wiednia wcieloną.

2. Sąd delegowany miejsko-powiatowy w Hietzingu dla dzielnicy XIII, obejmujący dotychczasowe gminy miejscowości Hietzing, Penzing, Lainz, Breitensee, Górnego St. Veit, Dolny St. Veit, Hacking, Baumgarten, gminy katastralne Schönbrunn, Speising, tudzież wcielone do Wiednia części Maueru, Hütteldorfu i Hadersdorfu z Auhofem.

Nadto przyłącza się do tego Sądu gminy miejscowości Atzgersdorf, Alt-Erlaa, Neu-Erlaa, Inzersdorf am Wienerberge, Kalksburg, Liesing, Mauer.

3. Sąd delegowany miejsko-powiatowy w Rudolfsheimie dla dzielnicy XIV, obejmujący dotychczasowe gminy miejscowości Rudolfsheim i Sechshaus.

4. Sąd delegowany miejsko-powiatowy w Fünfhaus dla dzielnicy XV, obejmujący dotychczasową gminę miejscowości Fünfhaus.

5. Sąd delegowany miejsko-powiatowy w Ottakringu dla dzielnicy XVI, obejmujący dotychczasowe gminy miejscowości Ottakring i Neulerchenfeld.

6. Sąd delegowany miejsko-powiatowy w Hernals dla dzielnicy XVII, obejmujący dotychczasową gminę miejscowości Hernals, tudzież wcielone do miasta Wiednia części Dornbachu i Neuwaldegg.

7. Sąd delegowany miejsko-powiatowy w Währingu dla dzielnicy XVIII, obejmujący dotychczasowe gminy miejscowości Währing, Neustift am Walde, Pötzleinsdorf, Gersthof, Weinhaus, tudzież wcieloną do miasta Wiednia część Salmannsdorfu, mieszczącą w sobie osadę Salmannsdorf; — i dla dzielnicy XIX, z dotychczasowymi gminami miejscowości Górnym Döblingiem, Dolnym Döblingiem, Górnym Sieveringiem, Dolnym Sieveringiem,

Nussdorferm, Heiligenstadtem, gminą katastralną Josesdorferm, wcielonimi do miasta Wiednia częściami Grinzingu, Kahlenbergerdorfu, Weidlingu i częścią Salmannsdorfu leżącą na północ osady.

Artykuł III.

Przyłączają się dopiero teraz:

1. Do Sądu delegowanego miejsko-powiatowego leopoldstadzkiego I części gmin katastralnych Floridsdorfu i Schwarzenau z miastem Wiedniem połączone.

2. Do Sądu delegowanego miejsko-powiatowego leopoldstadzkiego II część gminy katastralnej Aspern nad Dunajem na prawym brzegu uregulowanego Dunaju leżącą, z miastem Wiedniem połączoną i częścią gmin katastralnych: posiadłości łowieckiego krajobrazu pod Aspern nad Dunajem i państwo Kaiser-Ebersdorf, między teraźniejszą granicą powiatu, prawym brzegiem uregulowanego Dunaju i prawym brzegiem wiedeńskiego kanału Dunaju leżące, z miastem Wiedniem połączone.

3. Do Sądu delegowanego miejsko-powiatowego na Favoriten części Ober-Laa i Unter-Laa z miastem Wiedniem połączone, tudzież Inzersdorfu am Wienerberge z wyjątkiem przestrzeni od tej ostatniej gminy do Altmannsdorfu oddzielonej.

Artykuł IV.

Przyłączają się:

1. Do Sądu powiatowego w Gross-Enzersdorf części gminy katastralnej posiadłości łowieckiego krajobrazu pod Aspern nad Dunajem z gminą miejscowością Aspern nad Dunajem połączoną i częścią gminy katastralnej Państwo Kaiser-Ebersdorf na lewym brzegu Dunaju uregulowanego leżące, z gminą miejscowością Gross-Enzersdorf połączone.

2. Do Sądu powiatowego Purkersdorf części Hütteldorfu i Dornbachu z gminą miejscowością Hadersdorf połączone.

3. Do Sądu powiatowego w Klosterneuburgu części Neuwaldegg i Salmannsdorfu z gminą miejscowością Weidlingbach połączoną; część Grinzingu z gminą miejscowością Weidlingiem połączoną i część Kahlenbergerdorfu połączoną z gminą miejscowością Klosterneuburgiem.

Artykuł V.

Odlączają się:

1. Od okręgu Sądu delegowanego miejsko-powiatowego w Korneburgu części gmin katastralnych Floridsdorfu i Schwarzenau przyłączone do Sądu delegowanego miejsko-powiatowego leopoldstadzkiego I (art. III. l. 1).

2. Od okręgu Sądu powiatowego w Gross-Enzersdorf część gminy katastralnej Aspern nad Dunajem, przyłączona do Sądu delegowanego miejsko-powiatowego leopoldstadzkiego II (art III, l. 2).

3. Od okręgu Sądu powiatowego w Hietzingu gmina miejscowa Hetzendorf (art. II, l. 1); połączona z Wiedniem część Altmannsdorfu (art. II, l. 1) i Inzersdorfu am Wienerberge (art. III, l. 3); część Hütteldorfu połączona z Hadersdorfem (art. IV, l. 2).

4. Od okręgu Sądu powiatowego w Hernalsie część Dornbachu połączona z Hadersdorfem (art. IV, l. 2); część Neuwaldegg połączona z Weidlingbachem (art. IV, l. 3).

5. Od okręgu Sądu powiatowego w Währingu część Salmannsdorfu połączona z Weidlingbachem (art. IV, l. 3); część Grinzingu połączona z Weidlingiem (art. IV, l. 3); część Kahlenbergerdorfu połączona z Klosterneuburgiem (art. IV, l. 3).

6. Od okręgu Sądu powiatowego w Schwechat gmina miejscowa Simmering (art. I), części gminy katastralnej Państwo Kaiser-Ebersdorf z gminą miejscowości Gross-Enzersdorf połączone (art. IV, l. 1); części gminy katastralnej posiadłości łowiectwa krajobrazowego pod Aspern nad Dunajem, połączone z gminą miejscowości Aspern nad Dunajem (art. IV, l. 1); część gminy katastralnej posiadłości łowiectwa krajobrazowego pod Aspern nad Dunajem do miasta Wiednia wcielona a do Sądu delegowanego miejsko-powiatowego leopoldstadzkiego II przyłączona (art. III, l. 2); części gminy katastralnej Państwa Kaiser-Ebersdorf przyłączone do Sądu delegowanego miejsko-powiatowego leopoldstadzkiego II i do Sądu delegowanego miejsko - powiatowego Simmeringskiego (art. III, l. 2 i art. I); połączone z miastem Wiedniem części Kaiser-Ebersdorfu, Schwechatu, Klederingu (art. I); tudzież Ober-Laa i Unter-Laa (art. III, l. 3).

7. Od okręgu Sądu powiatowego w Purkersdorfie części gminy katastralnej Hadersdorfu z Auhofem do miasta Wiednia przyłączone (art. II, l. 2).

8. Od okręgu Sądu powiatowego w Klosterneuburgu część gminy katastralnej Weidlingu do miasta Wiednia przyłączona (art. II, l. 7).

Artykuł VI.

Na zasadzie upoważnienia, ustawą z dnia 16. lipca 1891 (Dz. u. p. Nr. 141) udzielonego rozporządza się, że Sądy delegowane miejsko-powiatowe w Favoriten, Simmeringu, Meidlingu, Hietzingu, Rudolfsheimie, Fünfhausie, Ottakringu, Hernalsie

i Währingu wykonywać mają władzę sądową według postanowień tyczących się Sądów powiatowych istniejących poza obrębem siedziby Trybunału.

Utrzymywanie ksiąg gruntowych i sprawowanie sądownictwa rzeczowego w tych obszarach, które w artykułach III, IV i V są wzmiankowane, tudzież w dotychczasowym okręgu Sądu delegowanego miejsko-powiatowego na Favoriten, należeć będzie tymczasowo do tych Sądów, które aż potądły do tego właściwemi.

Artykuł VII.

Sąd delegowany miejsko-powiatowy na Landstrasse sprawować ma sądownictwo karne w okręgu Sądu delegowanego miejsko-powiatowego Simmeringskiego.

Artykuł VIII.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocę obowiązującą od dnia 1. kwietnia 1892.

Od tego dnia Sądy mają czynności swoje stosownie do rozgraniczenia w rozporządzeniu niniejszym przepisanego, rozpocząć lub zawiesić.

Dzień, od którego czynności urzędowe, w ustępie drugim artykułu VI. wzmiankowane, mają przejść na inny Sąd, będzie osobno wyznaczony.

Artykuł IX.

Majątki depozytowe, sieroce i majątki bezwłasnowolnych, tudzież majątek wspólnej kasy sieroczej zachowywać i manipulacyją kasową z niemi załatwiać będą dla Sądów delegowanych miejsko-powiatowych w artykule VI wzmiankowanych c. k. kasy skarbowe i sądowo-depozytowe.

Schönbörn r. w.

37.

Ustawa z dnia 9. lutego 1892, o ulgach dla budowli nowych, zawierających mie- szkania dla robotników.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Od podatku czynszowego, polegającego na patencie cesarskim z dnia 23. lutego 1820, jakotęż od podatku, który w myśl §. 7. ustawy z dnia 9. lutego 1882 (Dz. u. p. Nr. 17) ma być opłacany od

budynków uwolnionych od podatku, uwalnia się w rozcięglosci określonej §. 2. ustawy niniejszej budynki mieszkalne, wystawione dla wynajmowania ich wyłącznie robotnikom i dla dostarczenia tymże zdrowych i tanich mieszkań a mianowicie, gdy je stawiają:

- a) gminy, stowarzyszenia humanitarne i zakłady dla robotników;
- b) stowarzyszenia utworzone z robotników dla swoich członków;
- c) pracodawcy dla swoich robotników.

Rzeczone uwolnienie od podatków nabędzie mocy obowiązującej tylko w tych królestwach i krajach, w których wzmiankowanym budowlom nowym przyznane będzie droga ustawodawstwa krajowego także uwolnienie od wszelkich dodatków krajowych i powiatowych, jakoteż zniżenie dodatków gminnych do podatków rządowych w mowie będących, a to na cały okres uwolnienia od podatków rządowych.

§. 2.

Uwolnienie od podatku rozciąga się na lat 24 od chwili skończenia budynku.

§. 3.

Budynki zawierające takie mieszkania, w których podłoga leży pod poziomem ulicy, są wyłączone od tego uwolnienia od podatku.

§. 4.

Przestrzeń mieszkalna pojedynczego mieszkania wynosić powinna, jeżeli takowe zawiera tylko jedną izbę, nie mniej jak 15, a nie więcej jak 30 m^2 , jeżeli zawiera więcej izb, nie mniej jak 40 a nie więcej jak 75 m^2 .

Stawiający budynki mogą być od warunków w §§. 3 i 4 przepisanych, całkiem lub po części uwolnieni, jeżeli w inny sposób zostanie zapewnione, że budowle będą odpowiadały celowi i służyły dobra pospolitemu.

§. 5.

Roczne komorce od 1 m^2 przestrzeni mieszkalnej wynosić może najwięcej:

- a) w Wiedniu 1 zł. 75 c. w. a.;
- b) w miejscowościach liczących przeszło 10.000 mieszkańców 1 zł. 15 c. w. a.;
- c) we wszystkich innych miejscowościach 80 c. w. a.

§. 6.

Prawo do ulg, w ustawie niniejszej zapewnionych, gaśnie w takim razie, jeżeli nie miano względem na przepisy §§. 1, 3 lub 4, albo, jeżeli owe budynki w inny sposób jak drogą spadku przeszły na osoby, które, gdyby je były same stawiały, nie miałyby prawa do ulg ustawy niniejszej.

Gdy wymagane komorne przekracza wysokość w §. 5 ustanowioną, puszczający w najem, jeżeli przekroczenia dopuścił się po raz pierwszy, jakoteż w razie pierwszorazowego ponowienia się przekroczenia, zapłacić ma karę pieniężną, równającą się dziesięciokrotnie sumie komornego, przepisany wymiar przewyższającego; gdyby zaś przekroczenie takie popełniono po raz trzeci, gasną prawa do ulg zapewnionych w ustawie niniejszej.

§. 7.

Do ulg ustawy niniejszej mają prawo te budowle, które zostaną skończone, aż do upływu dnia szóstego roku od dnia, w którym ustanawia się obowiązywać.

§. 8.

Zresztą postanowienia ustawy z dnia 25. marca 1880 (Dz. u. p. Nr. 39), tyczącej się uwolnienia od podatków budowli nowych, przebudowanych i dobudowanych, zatrzymują moc swoją bez zmiany, i przy stosowaniu ustawy niniejszej są również de cydującymi.

Wymierzanie kary pieniężnej w §. 6 ustanowionej należy również do Władz podatkowych pierwszej instancji z uwzględnieniem ustawy z dnia 19. marca 1876 (Dz. u. p. Nr. 28).

Rzeczną karą pieniężną wpływa do funduszu ubogich tej gminy, w której leżały budynki mieszkalne od podatku uwolnione.

Przewidziane w §. 4 częściowe uwalnianie od postanowień ustawy niniejszej zastrzega się Ministrowi skarbu.

§. 9.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi skarbu i Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 9. lutego 1892.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Steinbach r. w.

38.

**Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 10. lutego 1892,
o zaprowadzeniu urzędu podatkowego i sądowo-depozytowego w Stokach w Czechach.**

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 4. kwietnia 1861 zaprowadza się w Stokach w Czechach urząd podatkowy i sądowo-depozytowy dla gmin sądu powiatowego tamże już istniejącego.

Nowy ten urząd rozpocząć ma czynności swoje od dnia 1. marca 1892.

Począwszy od rzeczonego terminu gminy leżące w okręgu sądu powiatowego stockiego: Altenberg, Kamenna, Blumdorf, Pozowice, Dobrodin z Filipowem, Nibalec, Frydrychów, Wyskitna niemiecka, Hilbersdorf, Hlawków, Dworce, Jeżena, Jirin, Hlawków, Mukenbruny, Nowe dwory niemieckie, Petrowice, Pfaffendorf, Pawów (Stary i Nowy), Plandry, Ranek (Stary i Nowy) z Sipenhofem, Szahotin, Schlappenz, Schrittenz z Rothenkreuzem, Rzych, Zdirec, Smrzna z Wilhelmsdorferm, Smilow, Hubenow (Stary i Nowy) z Schwammerhofem, Stoki, Walddörfl, Waldow, Biały Kamień, Weznice Dolne oddzielają się od okręgu urzędu podatkowego polniańskiego i przyłączają do urzędu podatkowego stockiego.

Steinbach r. w.

39.

Rozporządzenie ministerstwa obrony krajowej, ministerstwa rolnictwa i ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z wspólnem ministerstwem wojny z dnia 13. lutego 1892,

którem dla obszaru gminy miasta Wiednia zmieniają się niektóre postanowienia przepisów wykonawczych, wydanych rozporządzeniem z dnia 18. marca 1891 (Dz. u. p. Nr. 35) w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 16. kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 77), o pokrywaniu zapasu koni potrzebnych dla wojska i obrony krajowej w razie uruchomienia.

Ze zmianą §§. 12. i 29. przepisów wykonawczych do ustawy o dostawie koni czyni się dla obszaru gminy miasta Wiednia taki wyjątek, że w razie uruchomienia stawać należy przed komisją poborową także konie „niezdane“ w §. 29, ustęp 7, lit. c) wzmiankowane.

Natomiast czynność urzędową magistratu wieleńskiego pod względem utrzymywania w ewidencji koni w tych latach, w których klasyfikacja koni wcale się nie odbywa (§. 12), ogranicza się do wypełniania rubryk „4 i 5“ wykazu klasyfikacyjnego.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Welsersheimb r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnicą I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1892 w języku niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, russkim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w jednym z tych ośmiu języków, za cały rocznik 1892, który można odbierać osobiście lub będzie posłany bezpłatnie, wynosi aż do końca czerwca 1892 2 zł. 50 c., począwszy zaś od 1. lipca 1892 będzie podwyższona na 3 zł.

Nabywający od razu całe dziesięciolecie lub kilka dziesięcioleci Dziennika ustaw państwa w języku niemieckim, płaci:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł.	Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
1859 " 1868 . . . 12 "	1879 1888 " . . . 20 "
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł.	Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.	

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można począwszy od roku 1892:

Rocznik	1849 za . . . 2 zł. 10 c.	Rocznik	1864 za . . . 1 zł. 40 c.	Rocznik	1879 za . . . 2 zł. 30 c.
" 1850 " . . . 5 " 25 "	" 1865 " . . . 2 " — "	" 1880 " . . . 2 " 20 "			
" 1851 " . . . 1 " 30 "	" 1866 " . . . 2 " 20 "	" 1881 " . . . 2 " 20 "			
" 1852 " . . . 2 " 60 "	" 1867 " . . . 2 " — "	" 1882 " . . . 3 " — "			
" 1853 " . . . 3 " 15 "	" 1868 " . . . 2 " — "	" 1883 " . . . 2 " 50 "			
" 1854 " . . . 4 " 20 "	" 1869 " . . . 3 " — "	" 1884 " . . . 2 " 50 "			
" 1855 " . . . 2 " 35 "	" 1870 " . . . 1 " 40 "	" 1885 " . . . 1 " 80 "			
" 1856 " . . . 2 " 45 "	" 1871 " . . . 2 " — "	" 1886 " . . . 2 " 30 "			
" 1857 " . . . 2 " 85 "	" 1872 " . . . 3 " 20 "	" 1887 " . . . 2 " 50 "			
" 1858 " . . . 2 " 40 "	" 1873 " . . . 3 " 30 "	" 1888 " . . . 4 " 20 "			
" 1859 " . . . 2 " — "	" 1874 " . . . 2 " 30 "	" 1889 " . . . 3 " — "			
" 1860 " . . . 1 " 70 "	" 1875 " . . . 2 " — "	" 1890 " . . . 2 " 70 "			
" 1861 " . . . 1 " 50 "	" 1876 " . . . 1 " 50 "	" 1891 " . . . 3 " — "			
" 1862 " . . . 1 " 40 "	" 1877 " . . . 1 " — "				
" 1863 " . . . 1 " 40 "	" 1878 " . . . 2 " 30 "				

Rocznik 1891 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 aż do 1891 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posłyki Dziennika ustaw państwa, które zagineły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dosyłane będą tylko za opłatą należytą handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ wszystkie roczniki 1849 aż do 1891 włącznie wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku (1870 aż do 1891) włącznie są całkowicie uzupełnione, przeto, począwszy od roku 1892 nabyć można w c. k. drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność uzupełnienia zdefektowanych roczników Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało zestawianie materyj jednego rodzaju rozrzuconych w rozmaitych rocznikach.